

مهربان‌ترین پدر

نوشتاری چند در امامت و ولایت حجت موعود علیه السلام

۳

کاری از

گروه تحقیق و مطالعه‌ی «پدر مهربان»

جمعی از نویسندگان . -

مهربان‌ترین پدر (نوشتاری چند در امامت و ولایت حجت موعود علیه السلام) دفتر سوم / - تهران: آفاق، ۱۳۹۰.

کتاب‌نامه: به صورت زیر نویس.

۹۶ ص. -- (شناخت‌های اعتقادی: ۳۵).

فهرست‌نویسی بر اساس اطلاعات فپا. (۱) ISBN 978 - 964 - 8918 - 24 - 3 (دوره) 6 - 23 - ISBN 978 - 964 - 8918 - 29 - 8 (۲) ISBN 978 - 964 - 8918 - 26 - 7 (۳)

MEHRABAANTARIN PEDAR (The kindest Father)

ص. ع. لاتینی شده:

۱. محمّد بن الحسن (عج)، امام یازدهم، ۲۵۵ ق. غیبت. ۲. مهدویت -- انتظار.

۲۹۷/۴۶۲
۱۷۹۳۷۶۷

۱۳۸۸ م/ ۹۹۳/۴
کتابخانه ملی ایران

نشر آفاق

تهران: خیابان پاسداران، دشتستان چهارم (گل‌نبی)، نشر رمود، پلاک ۴۳ - کدپستی ۱۹۴۷۹۴۶۶۶۶ - تلفن: ۲۲۸۴۷۰۳۵ - فاکس: ۲۲۸۵۵۹۰۷

E-mail: info@efagh.org

www.efagh.org

مهربان‌ترین پدر (۳)

جمعی از نویسندگان

چاپ اول: ۱۳۹۰، ص. ۵۰۰ نسخه

ویراستار: سیدعلی رضوی

طراح جلد: علی اکبریزدی

حروف چینی و صفحه‌آرایی: سیاهی

صحافی: فرنو

۲۰۰۰ تومان

حقّ شرعی و قانونی هر نوع چاپ و تکثیر فقط برای ناشر محفوظ است.

شابک دفتر سوم ۸-۲۹-۸۹۱۸-۹۶۴-۹۷۸ شابک دوره ۶-۲۳-۸۹۱۸-۹۶۴-۹۷۸

تقدیم به ...

پدر مهربانم !

همه‌ی هستی‌ام !

(فتاب تابان و ستاره‌ی درخشان زندگی‌ام !)

تمامی این خطوط، حاصل لفظ‌هایی است که به تو اندیشیده و از تو گفته و از تو شنیده‌ام ؛

لفظ‌هایی که به یاد تو بوده‌ام و کوشیده‌ام دیگران را به یاد تو بپردازم .

... ثمره‌ی این لفظ‌ها، پیشکش تو باد !

سخن ناشر

از مهم‌ترین و اصلی‌ترین وظایف ما، در تمامی دوران‌ها، به‌ویژه عصر غیبت - که در خطابه‌ی غدیر نیز به آن تصریح و بر آن پیمان گرفته شده است- رسانیدن پیام رسول خدا ﷺ و ابلاغ و تبیین امر امامت و ولایت ائمه‌ی اطهار علیهم‌السلام و در زمان حاضر، امام زمان حضرت مهدی عجل‌الله‌تعالی‌فرجه است.

یکایک ما شیعیان مسؤولیت داریم که از کلیه‌ی استعدادها و تمامی امکانات، در جهت اطاعت از این فرمان خداوند مهربان و پیامبر رحمتش ﷺ و ادای وظیفه‌ی شرعی یادشده، بهره‌گیریم؛ باشد که از ره‌گذر شناخت شؤون امامت و قائمیت آن امام همام، از مرگ جاهلی‌رهایی یابیم و صادقانه نسبت به او محبت و ارادت ورزیم و

آن حضرت را مُطاع و مقتدای خویش بدانیم و به سویی تقرب جویم. در همه‌ی امور زندگی، به وجود شریفش متمسک باشیم و همیشه با پیوند و توسل به مقام منیعش، از آن درگاه استمداد کنیم؛ زیرا که او گنج الاهی و خلیفه و ذخیره‌ی خدا در زمین است. اگر نیازهای خویش را از درگاه خداوند هم مسألت می‌کنیم، امام پاسخ‌گوی ماست؛ او «لسان‌الله» است. یقین بداریم که مراجعه به امام زمان علیه السلام و بهره‌مندی از حضرتش و اعتصام به آن حبل ولا، به سرآمدن تیره‌شب غیبت و حضور آشکار و رودرروی، مشروط نیست و ظاهرنبودن حجت موعود در سطح جامعه مانع بروز آثار و برکات و شؤون امامتی نمی‌تواند بود. رسول اکرم صلی الله علیه و آله بر این حقیقت تأکید فرموده‌اند:

«قسم به آن که مرا به نبوت برگزید، شیعیان مهدی علیه السلام در روزگار غیبتش، از او منتفع می‌گردند و از انوار ولایتش نور می‌گیرند.»

همان‌طور که ظهور علنی امام علیه السلام در صحنه‌ی اجتماع عاملی قطعی و جبری برای کسب فیض از امام و برچیدن امتحان الاهی نیست، ظاهرنبودن راهبر هم بهانه‌ی درستی برای بهره‌نبردن از آن وجود شریف و منتفی دانستن آزمایش انسان‌ها نیست. تاریخ نشان داده است که بشریت قدر راهنمایان خود را ندانسته و آنان را کانون توجه و کسب فیض و سعادت خویش به حساب نیاورده است. از این رو، با وانهادن پیشوایان آسمانی و به‌رغم حضور آنان، در امتحان خدایی ناموفق بوده است.

امروز هم که امامت حضرت ولی عصر ارواحنا فدای جاری است و در مسیر بهره‌مندی از شؤون امامت آن پیشوا، انواع امتحانات الاهی برقرار است، باید متمسک و پیوند با حضرت او را به زمان ظهور موکول نکنیم؛ برای سعادت دنیا

و آخرت، به یاری ولی نعمت خویش بشتابیم و بیش از این، غربت او را برنتابیم و ظهورش را مشتاقانه انتظار کشیم.

رنج‌ها و مشکلات هر پدر به رفتاری‌های شخصی او منحصر نیست؛ سختی‌های اعضای خانواده نیز از مشکلات او محسوب می‌شود و گاه تحمل مشکلات آنان از صبوری بر گرفتاری شخصی جان‌کاه‌تر است.

امام عصر علیه السلام مهربان‌ترین پدر است و مهربانی‌اش به وسعت همه‌ی هستی و اقتضای محبت پدرانه‌اش، توجه کامل او به فرزند است. از رنج‌ها و سختی‌های یکایک فرزندان امت مطلع است؛ به رفتاری‌های آنان بیش از خودشان آگاه است... او «عین الله» است... و «أذن الله». اگر ظلمی در گوشه‌ای از جهان اتفاق می‌افتد، اگر حقی ضایع می‌گردد، اگر خونی می‌ریزد، اگر انسانی به ضعف کشیده می‌شود، همه را می‌داند و قلبش از این همه تباهی و نابه‌سامانی، تب و تاب و آزدگی و رنج بیش‌تری را متحمل می‌شود.

پیوند قلبی و روحی امام علیه السلام و ساحت مهربانی پدرانه‌ی او با انسان‌هایی که سرپرستی آنان را به عهده دارد از پیوند پدر و فرزند بسیار قوی‌تر و اساسی‌تر است. کجا پدری با قدرت‌تر و دانای‌تر و مهربان‌تر از او می‌توان یافت؟

بیگانگی از خدا و معنویت، گناه و لغزش، کفران نعمت و گذراندن عمر به باطل، سرپیچی از آیین آسمانی... دل امام را مجروح می‌کند و روح آسمانی‌اش را می‌آزارد. امام زمان علیه السلام بار طاققت‌فرسایی این مصائب و مشکلات را بر دوش دارد تا به هر قیمتی که شده، فرزندان را از انحراف و خطا باز دارد.

امیرالمؤمنین علیه السلام درباره‌ی هم‌دردی امام با شیعیانش فرموده است:

«هیچ مؤمنی بیمار نمی‌گردد؛ جز این که ما هم به خاطر او بیمار می‌شویم و غمگین نمی‌شود؛ مگر آن که ما با اندوه او غم می‌خوریم و دعایی نمی‌کند؛ جز این که به دعای او آمین می‌گوییم و هیچ‌گاه سکوت نمی‌کند؛ مگر آن که برایش دعا می‌کنیم.»^۱

فرزندی که در کنف حمایت و زیر چتر مهر و عطوفت پدر باعاطفه و مهربان خویش، لحظه‌ها و روزهای عمر را سپری می‌کند، در امنیت و آرامش به سر می‌برد و نگرانی و اضطراب ندارد. کودکی که دست در دست پدر می‌گذارد و دل به او می‌سپارد، در پیمودن راه، منحرف نمی‌شود و به مقصد می‌رسد؛ پدری که خدا او را سرپرست و مربی قرار داده و بلد راه است. به جا آوردن شکر نعمت مهربانی پدر، صالح بودن فرزند است.

درست است که خداوند مهربان در عصر غیبت بر ما غضب کرده و حجت خویش را از آشکار شدن در برابر عموم، بر حذر داشته و نعمت ظهور ولایتش را در زمین از مردم گرفته است؛ عاقلانه و صحیح نیست که از روی جهل، بر محرومیت غیبت، بار محرومیت‌های جان‌کاه دیگر افزوده شود و آثار و برکات امامت امام که نعمت عظمای الهی است، به فراموشی سپرده گردد؛ زیرا غریب و مهجور و متروک گذاردن امام (علیه السلام) حکایتگر افزایش محرومیت و کفران و ناسپاسی آدمیان است.

امام زمان (علیه السلام) از پدر به ما نزدیک‌تر و مهربان‌تر است؛ مهربان‌ترین پدر است. او دائماً مراقب ماست؛ مواظب

۱. بصائر الدرجات (ابن فروخ) باب ۱۶، ح ۱.

است؛ در حالی که هیچ نیازی هم به ما ندارد. محبت پدر و مادر جلوه‌ی محدودی از محبت امام زمان به ماست. امام زمان علیه السلام کهف حصین است. پناه و ملجأ ماست. «ید الله الواسعه» است. اگر ارتباط ظاهری در این دوران برایمان میسر نیست، رابطه‌ی قلبی که ممکن است. می‌توان به راحتی با او سخن گفت و این نوع ارتباط به رودررو شدن مشروط نیست.

آن عزیز را بر خود مقدم بدانیم و همه‌ی خیر و خوبی‌ها را ابتدا برای او بخواهیم. ظهورش را نزدیک و ناگهانی بدانیم و هرگز یأس به خود راه ندهیم. با عمل صالح، دل او را شاد و آبرویش را حفظ کنیم. دوستی و دشمنی‌مان به خاطر او باشد. از اندوهگین ساختن او بپرهیزیم و با دوری از زشتی‌ها، برایش زینت باشیم. از آن بزرگ تجلیل کنیم و نامش را بلند داریم و یادش را زنده. از بار غربت امام زمان علیه السلام بکاهیم و دیگران را برای بهره‌مندی از برکات حضرت او تشویق کنیم. سلامت و رفع گرفتاری و ظهورش را از درگاه الاهی در دعاهايمان فراموش نکنیم... اگر سعادت یافتیم، خوش حال باشیم که جزء کوچکی از شأن امامت آن مولا را شناخته‌ایم... و اندکی از وظایف خویش را در حدّ وسیع، نه درخور آن مهربان‌ترین پدر، به جا آورده‌ایم.

امید که توفیق‌مان دهد!

ناشر

کتاب پیش روی شما دفتر سوم مجموعه‌ی مقالاتی است از ارادتمندان ساحت مهدوی که می‌کوشد با ارائه‌ی نکات ساده و تذکرات کاربردی و در قالب‌های کوتاه و مؤثر، مهربان‌ترین پدر را معرفی کند و مخاطبان را نسبت به حضور و نقش امام حاضر و زنده یاد آور شود و به تحکیم پیوند عاطفی و تمسک نسبت به آن پدر و ارتباط قلبی با حضرتش سفارش کند و تشویق‌گر ایفای وظایف باشد؛ پدری که ضرب‌آهنگ قلب پُر عطاوتش همه‌ی هستی را در بر می‌گیرد... و او خود قلب عالم هستی است.

... امید آن‌که در آینده‌ای نه چندان دور، بتوانیم دفترهای دیگر را که در حال آماده شدن است، در دسترس مخاطبان قرار دهیم؛ إن شاء الله.

محتوای این مجموعه در دو فصل: «مقام امامت و ولایت» و «مقام قائمیت» با موضوعات مستقل و سبک‌های متنوع ارائه گردیده است؛ لیکن از آن جاکه در عصر حاضر مقام امامت و شأن ولایت امام عصر عجل الله فرجه، به رغم اهمیّت وافر آن، مهجور و ناشناخته مانده و متأسفانه کمتر مورد توجه قرار گرفته است، این جنبه از شؤون آن حضرت به دفترهای نخستین اختصاص یافته است.